

λεπτά, ἠδυνήθη συνελθὼν ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν του γὰρ διηγήθη τὰ συμβάντα του ὧν ἡ περίληψις εἶνε αὕτη.

• Ὁ Λουιτκόλδος (α) νομίσας ὅτι ἐξέπνευσε, τὸν κατέλειψε καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν συμπλοκὴν, οἱ δὲ ἵπποι τοῦ Εὐλανδόρφου, ἀναγνωρίζαντες τὸν ἐχθρὸν τοῦ κυρίου των τὸν ἔλαβον μεθ' ἐαυτῶν· ἀλλὰ συγκρούσαντες καὶ νομίζαντες αὐτὸν νεκρὸν, τὸν ἄφησαν εἰς τι δάσος, ἐν ᾧ ξυλοτόμος, εὐρίων αὐτὸν ὀλίγον ἐπειτα καὶ παρατηρήσας ἐπ' αὐτοῦ σημεῖα ζωῆς, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν καλύβην του, ὅπου διὰ τῶν περιποιήσεων τοῦ χωρικοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του, διαδοθέντα βίβαιώς ἀπὸ τοῦ ἀπίστου Εὐλανδόρφου, ἀπεφάσισε νὰ καταλείψῃ τὴν Βοιμίαν καὶ νὰ φροντίσῃ μόνον περὶ τῆς ψυχικῆς του σωτηρίας. Ἐπισκερθεὶς λοιπὸν τοὺς τάφους τῶν Ἀποστόλων, ἀπεσύρθη εἰς Ἑλβετίαν, ὅπου διήνησεν ἐπὶ μακρὸν ἀσκητικὸν καὶ ἁγιαν βίον, καὶ ὅπου ἐμελλε νὰ ὑποστῇ τὴν παράδοξον ἐκείνην ἀναγνώρισιν.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς διηγήσεώς του, εἰτῆλθε μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν χωρικῶν εἰς τὸ ἐκκλησιῶν, ἐν ᾧ, ἀφ' οὗ εὐχαρίστησε πανδημῶς τὸν ὑψίστον, ὡρμήθη ὑπὸ τῆς ἰδίας του περιστάσεως ν' ἀναπτύξῃ εἰς τοῦ, ἐκπεπληγμένου παραστηκότας τὴν θείαν παντοδυναμίαν καὶ παντοφίαν.

Ἐπίλογος.

Ὁ Μακάριος καταπέτθη τελευταῖον νὰ ὑπάγῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ του εἰς Γερμανίαν. Ὅταν δ' ἀνεχώρει ὁ Κόμης, ἐνχαρίστησε τοὺς ἀγαθοὺς κατοίκους διὰ τὰς πρὸς τὴν οἰκογενεὴν του χάριτας, καὶ οὗτοι ἀφ' ἑτέρου ἐκλαίον θερμῶς, καὶ παρεκάλεσαν τὸν ἐρημίτην ἐπιστρέψας ν' ἀποθάνῃ ἐν τῷ μέσῳ των.

(α) Ἰδ. ἐν φυλλ. 46 τὸ Β' κεφ.

Ἄρου δ' ἐφθασαν εἰς Γερμανίαν, ὁ μὲν Ὄθων ἐνφροσύνην τὸν πύργον τοῦ Βαλδοβέργου, ἐξ οὗ ἐπωνομάσθη, ὁ δ' Ἐρρίκος ἀνέκτισε τὸν τοῦ Φαλκεμβέργου. Μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἐπανήλθον πάλιν εἰς Ἑλβετίαν, διότι ὁ Μακάριος ἠεθάνθη τὸ τέλος του προσεγγίζον, καὶ ὁ Ὄθων ἐκόμισε μετ' αὐτοῦ τὸν Διέτριχον μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ὁ δὲ γέρον, συγχώρησας αὐτὸν μεταμεληθέντα ἤδη ἐντελῶς, καὶ εὐλογήσας τὸν γάμον τοῦ Ὄθωνος μετὰ τῆς Ἀγνῆς, ἐτελεύτησε μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν εἰρήνῃ, καθὼς ἐζητεῖ ἐν ἁγιότητι· ἐτάφη δὲ εἰς τὸ αὐτὸ παρεκκλήσιον, ἐν ᾧ διετῆθε τοσοῦτον χρόνον προσκυχόμενος, καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου του ἐχάραζεν ἡ οἰκογενεὴα του εὐσεβεῖς ἐπιτύμβιον.

ΤΑΠΕΙΡΟΣ ΙΝΔΟΣ.

Ὁ ἐν Ἀλγερίᾳ ἀνταποκριτὴς τῆς Πανδώρας οὐτινος τὴν περὶ λεόντων ἐπιστολὴν ἐδοξοσιεύσαμεν διὰ τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου, ὡμίλησε μετὰξὺ ἄλλων καὶ περὶ τῶν παντοίων θηρίων τοῦ ἐν Παρισίοις νεοδημήτου θηριατροφίου τοῦ Κ. Καρόλου. Τὸ περιεργότατον τοῦτο κατὰστημα ἐλκύει καθ' ἐκάστην τὴν κοινὴν προσοχὴν, ὄχι μόνον ἐνεκα τῆς ἀφοβίας καὶ ἐπιδειξιότητος τοῦ Καρόλου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σπανιότητος τῶν ζώων δι' ὧν πλουτίζεται ἀδιακόπως. Πρὸ τινῶν μάλιστα μηνῶν ἔφερεν ἐξ Ἰνδιῶν καὶ τὸν ὠραιότατον ταπεῖρον τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα παριστᾷ το παρὸν ξυλογράφημα.

Ἡ Πανδώρα, ὁμιλήσασα ἄλλοτε περὶ τῶν προκαταλυσμάτων τετραπόδων (Φυλλιδ. Λη) ἀ-

Ταπεῖρος Ἰνδός.